

Τύμπανα πολέμου

Οι τυμπανιστές του Μπουρούντι δίνουν το ρυθμό για να ξεκινήσει η μάχη για εμάς και το Discovery στο δρόμο προς το Σουδάν...

ΟΛΑ γύρω έρημος. Στη μέση ο Νείλος, που μεταμορφώνεται σε τεχνητή λίμνη, τη Νάσερ, δημιουργημένο του φράγματος του Ασουάν. Είμαστε στη Γουάντι Χάλφα, μια απομακρυσμένη πόλη στα σύνορα Σουδάν-Αιγύπτου, αλλά και το μόνο πέρασμα από την ανατολική Αφρική στη Μεσόγειο. Αφού είμαστε ασφαλείς εδώ, είναι σαν να βρισκόμαστε κιόλας στην Ελλάδα...

Είναι μέσα Ιανουαρίου, κι όμως, στις 20 Δεκεμβρίου ήμασταν ακόμη στο Μπουρούντι. Κοιτάζω τους αμμολόφους γύρω μου και δεν μπορώ ακόμη να πιστέψω πώς τα καταφέραμε και φτάσαμε τόσο γρήγορα εδώ. Από τον 6ο παράλληλο του νότου στον 20ό του βορρά. Καλοκαίρι εκεί, χειμώνας εδώ. Οι μνήμες συγχέονται ύστερα από 8.000 σκληρά χιλιόμετρα σε τρεις εβδομάδες και κάτι. Οι γοργύλλες του Κονγκό, η ειδυλλιακή -όσο και ταραχώδης- λίμνη Κίβου, οι τυμπανιστές της Μπουζουμπούρα, οι Έλληνες φίλοι μας εκεί, το μουσείο γενοκτονίας του Κιγκάλι, οι πηγές του Νείλου στην Ουγκάντα, οι αιματηρές εκλογές της Κένιας, οι φυλές των Μούρσι και των Μπάνα, το Μερκάτο της Αντίς Αμπέμπα, οι εγκαταλελειμμένες πυραμίδες του Σουδάν... Σαν πόλεμος ήταν η διαδρομή αυτού του μήνα, με τέτοιους δρόμους που περάσαμε. Μέσα από τόπους πληγωμένους από συρράξεις κάθε μορφής.

THE WORLD OFFROAD

ΚΑΜΠΑΛΑ - ΜΠΟΥΖΟΥ-
ΜΠΟΥΡΑ - ΓΟΥΑΝΤΙ ΧΑΛΦΑ

ΑΚΗΣ ΤΕΜΠΕΡΙΔΗΣ
Α.Τ., ΒΟΥΛΑ ΝΕΤΟΥ

Γορίλλες στην ομίχλη

Ο κοντινότερος συγγενής μας δεν είχε ποτέ στην ιστορία του τις επεκτατικές διαθέσεις του δικού μας είδους. Του αρέσει να κρύβεται μαζί με την πολυμελή οικογένειά του μέσα σε τροπικό δάσος, σε μεγάλο υψόμετρο κατά προτίμηση, να κοιμάται, να παίζει με τα μικρά του και να καταβροχθίζει 25 κιλά χόρτα και φύλλα ημερησίως. Ο vegetarian χαρακτήρας, δηλαδή η ειρηνική διάθεση του γορίλλα και η επιθετικότητα του μεγαλύτερου εκθροού του -του ανθρώπου- έχει θέσει προ πολλού τον ίδιο σε μεγάλο κίνδυνο. Μόλις 700 ορεινοί γορίλλες επιβιώνουν σήμερα στα τροπικά βουνά ανάμεσα στην Ουγκάντα, τη Ρουάντα και τη Λ.Δ. Κονγκό. Η εμπειρία μπορεί να κοστίζει (300-500 δολάρια το άτομο), όμως αξίζει τον κόπο. Από τα τρία πάρκα, το Κασούζι-Μπιέγκα, στη Λ.Δ. Κονγκό, είναι το λιγότερο τουριστικό. Μόλις 150 επισκέπτες το χρόνο έρχονται εδώ, λόγω του εμφυλίου. Εννέα οικογένειες γορίλλα (168 άτομα συνολικά) διασώζονται στο τροπικό δάσος, στα 2.400 μ. υψόμετρο, από τους 350 περίπου που υπήρχαν πριν από το '98, οπότε ξεκίνησε ο εμφύλιος στην περιοχή...

Στην Αφρική της φρίκης

Στη Ρουάντα είναι δύσκολο να διακρίνεις τον πόνο στα μάτια των ανθρώπων από τη γενοκτονία του '94. Μισοθρόφοι Χούτου καθάρισαν σε τρεις μήνες, με όπλα και μασέτες, 1.100.000 Τούτσι - θυμάστε; Το μόνο που βλέπεις είναι νέους ανθρώπους να χαράσσουν το δικό τους μέλλον με όπλα τη σύγχρονη εκπαίδευση, την οικονομία της αγοράς και τις υψηλές τεχνολογίες. Το Κιγκάλι είναι μια ολοζώντανη, ασφαλέστατη πόλη, με καθαρούς δρόμους, γεμάτη πανεπιστήμια και δίκτυο Ίντερνετ υψηλής ταχύτητας. Η εκατόμβη εκατοντάδων χιλιάδων αθώων εξελίσσεται σε Σίλικον Βάλεϊ όλης της Αφρικής, χάρη στις ξένες -αμερικανικές κυρίως- επενδύσεις. Στο εκπληκτικό μουσείο γενοκτονίας της πόλης μάθαμε ότι οι φυλετικές διαμάχες ήταν δημιούργημα των Βέλγων - αυτοί έφεραν τους όρους «Χούτου» και «Τούτσι» στη χώρα... Μας θύμισαν, επίσης, την οκνηρία του ΟΗΕ, που δεν έστειλε ποτέ 5.000 ενόπλους να διαλύσουν τη militia του αποθανόντος προέδρου Χαμπιριμάνα. «*Ξίγουρα είναι δύσκολο να ξεχάσεις όσα έγιναν*», μας είπε ο καλλιερημένος Ξεναγός του μουσείου, «*όμως πρέπει τώρα να κοιτάξουμε μπροστά. Είμαστε όλοι Ρουαντζέζοι, όχι Χούτου και Τούτσι*»...

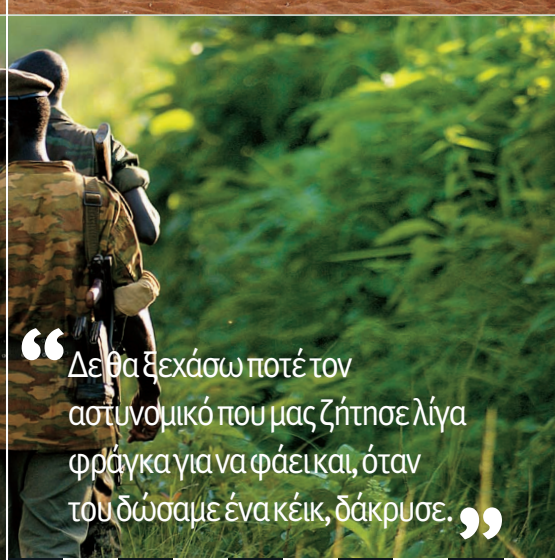
Το γεγονικό Μπουρούντι είναι μια χώρα με ανάλογο πληθυσμό και έκταση και, αντίστοιχα, πλούσιο έδαφος. Ο καλύτερος καφές παράγεται στα βουνά αυτής της χώρας. Το '91, οπότε είχαμε βρεθεί εδώ, ήταν πραγματική Ελβετία. Σήμερα είναι ένα στρατοκρατούμενο κρατίδιο με μεγάλη εγκληματικότητα και βιοτικό επίπεδο στα όρια της φτώχειας. Αντάρτες εξαπολύουν ακόμη επιθέσεις, γι' αυτό και ο στρατός κλείνει τους δρόμους γύρω από την Μπουζουμπούρα, με τη δύση του ήλιου. Η πιο άθλια εικόνα της χώρας είναι στην ίδια την πρωτεύουσα. Η πανέμορφη κάποτε πόλη -στη βόρεια όχθη της Τανγκάνικα- είναι σήμερα ένα χάος από λακκούβες και παράγκες. Δε θα ξεχάσω ποτέ τον αστυνομικό που μας ζήτησε λίγα φράγκα για να φάει και, όταν του δώσαμε ένα κέικ, δάκρυσε. «*Δε φτάνει αυτό*», μας είπε... Κι όμως, το Μπουρούντι κυβερνάται σήμερα από έναν «κοντό» πρόεδρο (85% του πληθυσμού είναι κοντοί), ενώ η Ρουάντα από έναν «ψηλό», τον Πολ Καγκάμε, που ψηφίστηκε όμως από το 75%, καθώς ήταν ο μόνος που έφερε το μήνυμα εθνικής ενότητας την περασμένη δεκαετία. Με τις ευλογίες της Ουάσιγγτον, για να μην ξεχνιόμαστε...

Γορίλλες και guerillas

Βράδυ στο βελγικό ξενοδοχείο Orchid's Safari του Μπουκάβου, στη νότια ακτή της λίμνης Κίβου, στη Λ.Δ. Κονγκό. Είναι τόσο ειδυλλιακά, που δεν μπορώ να πιστέψω ότι οι εμφύλιες συρράξεις συνεχίζονται στην Γκόμα, στη βόρεια όχθη της ίδιας λίμνης. Τουρίστες δε βρίσκεις εδώ, μόνο πολεμικούς ανταποκριτές και στελέχη του ΟΗΕ. Εδώ είναι η καρδιά του Πρώτου Παναφρικανικού Πολέμου, που ακόμη δε λείει να σταματήσει. «Ομάδες ανταρτών δρουν ακόμη στα γύρω βουνά του Μπουκάβου», μας λέει ο κ. Μορό, που έχει φάει μία σφαίρα στο πόδι πριν από μερικά χρόνια. Πρόκειται για μακρές «*ιντεραχάμους*», Ρουαντζέζους γενοκτόνους του 1994. Μπερδευτήκατε; Τι δουλειά έχουν οι Ρουαντζέζοι στο Κονγκό; Οι συγνοί, φανατισμένοι αυτοί δολοφόνοι εκδιώχθηκαν στο τότε Ζαΐρ από το RPF, το στρατό του Πολ Καγκάμε, και από τότε ληστεύουν και βιάζουν ασυστόλως στο άκρο αυτό της τεράστιας χώρας, που η ίδια της η κυβέρνηση αδυνατεί να ελέγξει.

Είναι δύσκολο να καταλάβεις την πολιτική κατάσταση στην Αφρική...

Εμείς, βέβαια, δεν περάσαμε από το Μπουρούντι στο ανατολικό Κονγκό για πολεμική ανταπόκριση, αλλά για να δούμε από κοντά τους γορίλλες στο πάρκο Κασούζι-Μπιέγκα, δίπλα στη λίμνη Κίβου. 300 δολάρια κοστίζει το απόλυτο αυτό σαφάρι, για μία ώρα. **Μία ώρα - εμπειρία για μια ζωή...** Όταν σε κοιτάξει για πρώτη φορά στα μάτια ένας ασημόπλατος αρσενικός σαν τον Τοιμανούκα, που γνωρίσαμε εμείς, τότε θα καταλάβεις πόσο ανθρώπινο είναι αυτό το πλάσμα και πόσο απάνθρωποι είμαστε εμείς, απέναντι στον ίδιο, αλλά και στους ίδιους μας τους εαυτούς. Η επαφή με τους γορίλλες, που επιβιώνουν στην ομίχλη ενός ατέρμονου εμφυλίου πολέμου, σήμα και την εκκίνηση του μεγάλου ταξιδιού μας προς το βορρά. Μας κούραζε και μόνο η ιδέα ότι θα ξαναπερνούσαμε από τους ίδιους δρόμους στη Ρουάντα και την Ουγκάντα, για να φτάσουμε στο Ναϊρόμπι, όπου βρισκόμασταν ακριβώς ένα μήνα πριν. Αλλά έπρεπε να το κάνουμε γρήγορα, γιατί έρχονταν εκλογές στην Κένια και, όπως είχαμε μάθει, δεν είναι καλό να είσαι τέτοιες μέρες σε μια αφρικανική χώρα...

“ Δε θα ξεχάσω ποτέ τον αστυνομικό που μας ζήτησε λίγα φράγκα για να φάει και, όταν του δώσαμε ένα κέικ, δάκρυσε. ”

Μεγάλη καρδιά...

Ποιοι είναι οι Γιατροί Καρδιάς; Μία παρέα ανθρώπων, που έχουν βάλει ως στόχο της ζωής τους να σώσουν τον κόσμο. Τον Τρίτο Κόσμο. Πώς; Αφιερώνοντας μεγάλο μέρος του εισοδήματός τους σε δωρεές. Δε ζητούν χρήματα από κανέναν, το πολύ πολύ φάρμακα ή τρόφιμα. «*Δε θέλουμε να περνούν χρήματα άλλων από τα χέρια μας*» λέει η Ελένη Σωτηρίου, η «*ψυχική*» των γιατρών. 45 αποστολές στην Αφρική και την Ασία έχουν ολοκληρώσει φέτος και πάντα οι ίδιοι φροντίζουν η βοήθεια να φτάνει στους ανθρώπους που πραγματικά τη χρειάζονται, χωρίς μεσάζοντες. Εμείς τους συναντήσαμε στην Μπουζουμπούρα και τους είδαμε να προσφέρουν τόνους τρόφιμα και φάρμακα και να εγκαθιστούν σχολεία για πρόσφυγες του εμφυλίου. Δε χρειάζεται να είστε εύποροι, για να συμβάλετε στην προσπάθεια των Γιατρών Καρδιάς, απλώς προσεγγίστε τους...

Γιατροί Καρδιάς, θησέως 7-9, Αθήνα, τηλ.: 210.3317.288, info@heartdoctors.gr

